4-25166293-12-4-28112025
Dosarul nr.4-3077/2025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

29 aprilie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Vasilisa Muntean
Grefieri Bantuș Emilia, Mazur Olga
Cu participarea:
Agentului constatator Raileanu Alexandru
Apărătorului făptuitorului Perțu Ina

examinând în ședință publică cauza contravențională intentată în privința cet. Răileanu Andrei *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, învinuit de săvârșirea contravenției prevăzute de art.233 alin.(1) Cod Contravențional al Republicii Moldova,

a c o n s t a t a t:

La data de 23.11.2025 agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, Direcția Patrulare "Centru", Raileanu Alexandru a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 905614 pe numele cet. Răileanu Andrei ***** în temeiul art.233 alin.(1) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că la data de 23.11.2025, ora 02:12 min., aflându-se în mun. Chișinău (sector Botanica), str. Pădurii 26/1, a condus automobilul de model "*****", cu n/î *****, fiind în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, încălcând astfel prevederile pct.14 lit.a) din Regulamentul Circulației Rutiere.

La data de 28 noiembrie 2025 materialele cauzei contravenționale nominalizate au fost expediate Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), conform art.400 alin.(1) Cod Contravențional al RM, pentru examinarea în fond a cauzei contravenționale în privința cet. Răileanu Andrei *****.

În ședința de judecată agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, Raileanu Alexandru a comunicat că susține procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 905614 și solicită sancționarea făptuitorului, or, proba video anexată la dosar confirmă pe deplin vinovăția acestuia.

Făptuitorul Răileanu Andrei *****, în ședința de judecată fiind legal citat prin scrisoare recomandată și prin telefonogramă (f.d.25, 29-39), nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivul neprezentării sale și nu a solicitat examinarea cauzei în absența sa.

Apărătorul făptuitorului, Perțu Ina a comunicat că făptuitorul Răileanu Andrei ***** nu a fost stopat în trafic, acesta se afla într-un autovehicul parcat împreună cu prietena sa și nu există nici o probă directă că ar fi condus vehiculul pe un drum public. Mai mult, poziția constantă a lui Răileanu Andrei este că nu a condus vehiculul, nu avea intenția de a conduce și urma să înnopteze în automobil, care este adaptat pentru curse lungi. În aceste condiții, simpla aflare în

interiorul automobilului, chiar și în stare de ebrietate, nu constituie contravenția prevăzută de art.233 Cod contravențional.

Menționează că în prezenta cauză probele administrate sunt testul alcooscopic și un fragment video de pe Bodycam, însă niciuna dintre aceste probe nu demonstrează conducerea vehiculului. Testul alcoolscopic confirmă doar existența stării de ebrietate, dar nu dovedește conducerea, element indispensabil pentru existența contravenției, iar înregistrarea video (bodycam) este fragmentată și scoasă din context, care arată doar câteva secunde și nu surprinde momentul stopării în trafic, conducerea efectivă și inițierea deplasării de către Răileanu Andrei.

Mai mult, din explicațiile lui Andrei Răileanu rezultă că a fost determinat de polițist să miște automobilul (pretins parcat neregulamentar), ceea ce creează suspiciunea unei provocări din partea agentului constatator.

Prin urmare, acest video nu este o probă completă, obiectivă și concludentă și nu poate demonstra fără dubiu existența contravenției.

În speță există dubii evidente dacă Răileanu Andrei a condus sau nu, dacă deplasarea a avut loc voluntar sau la solicitarea polițistului și dacă înregistrarea video reflectă situația reală completă. Aceste dubii nu au fost înlăturate de agentul constatator.

Procesul-verbal nu descrie clar și complet circumstanțele conducerii și nu indică: traseul parcurs; momentul exact al conducerii; modalitatea de constatare a conducerii. Astfel că simpla mențiune formală că persoana "conducea" nu este suficientă fără suport probator.

Din circumstanțele cauzei rezultă clar că polițistul ar fi solicitat lui Răileanu Andrei să deplaseze automobilul, iar ulterior a utilizat acest fapt pentru documentarea pretinsei contravenții. În această situație, avem o provocare inadmisibilă a faptei contravenționale, ceea ce: lipsește fapta de caracter ilicit și exclude răspunderea.

Mai indică că circumstanțele de fapt demonstrează că Răileanu Andrei nu participa la trafic, autovehiculul se afla în stare de staționare și nu exista nici o situație care să genereze un risc pentru siguranța circulației. În aceste condiții, lipsește tocmai elementul esențial pe care norma îl protejează - siguranța traficului rutier în contextul conducerii efective a unui vehicul. Prin urmare, în absența unei conduite de conducere și a unui pericol social real, nu poate fi reținută existența laturii obiective a contravenției prevăzute de art.233 Cod contravențional.

Indică în concluzie că nu este întrunită latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.233 Cod Contravențional, iar probele puse în fața instanței nu demonstrează vinovăția și generează dubii rezonabile, astfel solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 905614 și încetarea procesului contravențional.

Potrivit art.455 alin.(3) Cod Contravențional, neprezentarea în ședință a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenționale.

Având în vedere dovada de citare legală a făptuitorului, care nu s-a prezentat, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Studiind materialele dosarului contravenţional, instanța de judecată ajunge la concluzia că cet. Răileanu Andrei ***** a comis contravenția ce i se impută.

Instanța de judecată menționează că potrivit art.381 alin.(2) Cod Contravențional, orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin.(4), autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a

cărei privințe a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Aceste norme statuează obligativitatea de respectare a tuturor drepturilor și libertăților persoanei învinuite, inclusiv dreptul la apărare. Această garanție rezidă din art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale – dreptul a un proces echitabil, precum și din art.378 alin.(1) Cod Contravențional, în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Potrivit prevederilor art.458 Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Potrivit art.7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar art.375 alin.(3) al codului stabilește faptul că concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În ședința de judecată s-a constatat că, la data de 23.11.2025 agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, Direcția Patrulare "Centru", Raileanu Alexandru a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 905614 pe numele cet. Răileanu Andrei *****, imputându-i ultimului încălcarea art.233 alin.(1) Cod Contravenţional, conducerea vehiculului de către o persoană care se află sub influenţa alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depăşeşte gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracţiune.

În conformitate cu art.425 alin.(3) Codul Contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

În acord cu art.425 alin.(5) Codul Contravențional, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În acest sens, este relevantă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului care în cauza Öztürk vs Germania, Curtea analizează caracterul "penal" al contravenției și statuează că o eventuală distincție între contravenții și infracțiuni în legislația internă a statalelor semnatare ale Convenţiei, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de aplicare a art.6 din CEDO care garantează dreptul unui individ la un proces echitabil. În cauza Salabiaku vs Franței, Telfner vs Austria şi Anghel vs România, Curtea Europeană se pronunță și cu privire la aplicarea unor prezumții relative (cum este cea conferită procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției), în sensul că nu contravin exigențelor Convenției, cu condiția că aceste prezumții să nu impună o sarcină excesivă în privința apărării celui acuzat.

Potrivit pct.14 lit.a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub

influenta preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Conform pct.3 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16.04.2009, se stabilesc pentru conducătorii de vehicule următoarele concentrații maxime admisibile de alcool: a) în sânge – 0,3 g/l; b) în aerul expirat – 0,15 mg/l.

Condițiile privind determinarea stării de ebrietate alcoolică cu grad minim sunt reflectate în pct.4 lit.a) al Regulamentului precitat, potrivit căruia aceasta se atestă în cazul stabilirii concentrației de alcool de la 0,3g/l până la 0,5 g/l în sânge sau de la 0,15 mg/l până la 0,3 mg/l în aerul expirat.

Instanța de judecată constată că acțiunile ilicite ale contravenientului Răileanu Andrei ***** sunt demonstrate cu certitudine, fapt confirmat prin procesul-verbal cu privire la contravenție (f.d.3), înștiințarea despre infracțiune (f.d.4), procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 23.11.2025 (f.d.5), procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 23.11.2025, potrivit căruia cet. Răileanu Andrei ***** a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport de model "*****", cu n/î *****, automobilul fiind transmis angajatorului (f.d.6); procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică/narcotică din 23.11.2025 (f.d.7); tichetul "Drager", care confirmă nivelul alcoolemiei cet. Răileanu Andrei ***** în aerul expirat de 0,25 mg/l (f.d.8); procesul-verbal de testare alcoolscopică din 23.11.2025, potrivit căruia s-a constatat că urmare a testării alcoolscopice cu aparatul "Drager", nivelul alcoolemiei cet. Răileanu Andrei ***** în aerul expirat este de 0,25 mg/l (f.d.9-10); raportul SS al BPRO al DP mun. Chișinău, agent Ursu Daniel din 23.11.2025, potrivit căruia la data de 23.11.2025 a primit informație de la Cetatea precum că pe str. Pădurii 14 a fost observat un automobil de model "*****", cu n/î *****, care se deplasa haotic pe porțiunea carosabilă a drumului. Stopând automobilul dat, la volan se afla cet. Răileanu Andrei ***** și discutând cu acesta, din cavitatea sa bucală se simțea miros puternic specific băuturilor alcoolice spirtoase, astfel a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport și solicitat echipaj INSP 9926 pentru documentarea acestuia (f.d.11).

Așadar, ținând cont de faptul că cet. Răileanu Andrei ***** a neglijat prevederile pct.14 al Regulamentului Circulației Rutiere, precum și de faptul că securitatea traficului rutier prezintă un interes public major, iar asigurarea securității este o obligație pozitivă a statului, prin urmare unitatea de transport, ca participant la trafic, reprezintă o sursă de pericol sporit, conducătorul auto având obligația de a respecta anumite reglementări impuse de autorități în evitarea riscurilor rezultate din utilizarea autovehiculelor, instanța consideră că agentul constatator corect a încadrat acțiunile acestuia în baza art.233 alin.(1) Cod Contravenţional.

La caz, acțiunile comise de către Răileanu Andrei ***** sunt inadmisibile în relațiile de conviețuire socială, astfel că în acțiunile acesteia se constată conducerea vehiculului de către o persoană care se află sub influenţa alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depăşeşte gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracţiune.

Instanța de judecată constată că acțiunile ilicite ale contravenientului Răileanu Andrei ***** sunt demonstrate cu certitudine, fapt confirmat de probele acumulate de agentul constatator și cercetate în ședința de judecată.

Se reține că prin probele video prezentate de agentul constatator, acestea redau nemijlocit momentul deplasării automobilului de model "*****", cu n/î *****, la volanul căruia se afla cet. Răileanu Andrei *****, precum și testarea alcoolscopică a ultimului, astfel că argumentul apărătorului precum că Răileanu Andrei ***** doar se afla în interiorul mijlocului de transport

cu prietena sa, instanța îl va aprecia critic, având caracter declarativ, or, din înregistrările video prezența unei alte persoane nu se atestă.

Astfel, conform art.233 alin.(1) Cod Contravențional, conducerea vehiculului de către o persoană care se află sub influenţa alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depăşeşte gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracţiune, se sancţionează cu amendă de la 350 la 500 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii pe o durată de la 40 la 60 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la 1 an.

La stabilirea categoriei pedepsei care urmează să i se aplice făptuitorului, instanţa de judecată va ține cont de caracterul prejudiciabil al faptei, de persoana vinovată şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea contravenţională, precum şi de faptul că pedeapsa contravenţională este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare şi de reeducare a contravenientului care se aplică de către instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit contravenţii, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Totodată, în cazul pedepselor alternative, individualizarea categoriei pedepsei se începe de la pedeapsa cea mai blândă, care întotdeauna este înscrisă prima în sancțiune conform ierarhiei pedepselor.

Instanța reține că, pentru acțiunea ilicită reținută în sarcina făptuitorului, legiuitorul a prevăzut sancțiuni contravenționale alternative, precum amendă și muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel, conducându-se de criteriul individualizării pedepsei potrivit căruia o pedeapsă mai aspră se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei, instanța de judecată consideră oportună, echitabilă, legală și individualizată aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă, care în mod cert va duce la atingerea scopului prevăzut de pedeapsa contravențională și va asigura corectarea făptuitorului.

Constatând şi elucidând circumstanțele descrise mai sus, ținând cont de faptul că la individualizarea pedepsei nu s-a determinat existența circumstanțelor agravante, dar nici circumstanțe atenuante, instanța de judecată consideră rațional de a aplica în privința contravenientului Răileanu Andrei ***** pedeapsa contravențională amenda în mărime de 350 unități convenționale, echivalentul a 17 500 lei, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 6 luni.

Instanța consideră necesar de a explica contravenientului că potrivit art.34 alin.(3) Cod Contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care contravenientului i se aduce la cunoștință actul cu privire la stabilirea amenzii. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

În conformitate cu prevederile art.21[1] alin.(3) al Legii privind siguranța traficului rutier nr.131 din 07.06.2007, organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de până la 10 zile, remit autorităţii competente permisele de conducere ridicate pentru anularea acestora.

Instanța reține că permisul de conducere eliberat pe numele cet. Răileanu Andrei ***** nu a fost ridicat de către agentul constatator la momentul documentării cauzei contravenționale.

În temeiul art.316 alin.(2) - (3) Cod de executare, executarea sancţiunii privării de dreptul de a conduce vehicule şi privării de dreptul de deţinere sau port şi folosire a armei se asigură de către organul de poliţie în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul contravenientul. Instanţa de

judecată trimite hotărârea privind privarea de drepturile prevăzute la alin.(2) şi dispoziţia de executare organului de poliţie în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul contravenientul.

Totodată, instanța reține că concomitent cu cauza contravențională, în temeiul art.439³ și art.439⁴ Cod Contravențional, agentul constatator a înaintat un demers prin care solicită aplicarea sechestrului pe mijlocul de transport de model "*****", cu n/î ***** și confiscarea acestuia.

Potrivit art.439³ Cod Contravențional, punerea sub sechestru este o măsură procesuală de constrângere care poate fi aplicată de către judecătorul de instrucţie sau de către instanţa de judecată, la solicitarea agentului constatator, a organului abilitat cu dreptul de examinare şi/sau soluţionare a contravenţiei respective sau a procurorului, pentru a asigura eventuala confiscare specială, precum şi pentru a garanta executarea sancţiunii amenzii, conform art.203–210 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător. Punerea sub sechestru a bunurilor pentru a asigura eventuala confiscare specială şi pentru a garanta executarea sancţiunii amenzii poate fi aplicată asupra bunurilor persoanei în privinţa căreia s-a pornit proces contravenţional. Punerea sub sechestru, pentru a asigura eventuala confiscare specială, poate fi aplicată şi asupra bunurilor altor persoane care le-au acceptat, ştiind despre dobândirea ilegală a acestora. Dacă bunurile ce urmează a fi sechestrate pentru repararea prejudiciului cauzat sau pentru a garanta executarea pedepsei amenzii sânt folosite sau constituie parte a procesului tehnologic de producţie şi sechestrarea lor ar determina în mod inevitabil stoparea activităţii economice, se iau măsuri asigurătorii pentru sechestrarea contravalorii acestora.

Conform art.439⁴ Cod Contravențional, în procesul contravenţional, în scopul înlăturării consecinţelor faptei, a unui pericol ori pentru prevenirea săvârșirii faptelor contravenţionale prevăzute de prezentul cod, chiar dacă nu sânt întrunite condiţiile de tragere la răspundere contravențională, se poate aplica una sau mai multe din următoarele măsuri de siguranţă: a) expulzarea; b) demolarea construcţiilor neautorizate şi/sau defrişarea arborilor şi arbuştilor; c) confiscarea specială; d) suspendarea dreptului de a conduce vehicule/ridicarea provizorie a permisului de conducere a vehiculelor.

În conformitate cu prevederile 439⁷ alin.(1) – (3) Cod Contravențional, confiscarea specială constă în trecerea forțată şi gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sânt pasibile confiscării speciale bunurile: a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei contravenţii; b) rezultate din săvârșirea contravenţiei, precum şi orice venituri generate de aceste bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei contravenţii sau pentru a-l răsplăti pe contravenient; d) deţinute contrar regimului stabilit de legislaţie şi depistate pe parcursul desfăşurării procesului contravenţional; e) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din contravenţii sau din veniturile generate de aceste bunuri. Confiscarea specială se aplică de către instanţa de judecată la demersul agentului constatator.

La caz, instanța de judecată reține că deşi agentul constatator a solicitat confiscarea specială a vehiculului de model "*****", cu n/î *****, care era condus de cet. Răileanu Andrei ***** la momentul comiterii contravenției prevăzută de art.233 alin.(1) Cod Contravențional, ca măsură de prevenire a săvârșirii noilor fapte contravenționale și în vederea înlăturării unui pericol pentru viitor, însă la materialele dosarului de către agentul constatator nu a fost prezentat vreun înscris din care ar rezulta că proprietar al autovehiculului cu care a fost săvârșită contravenția este Răileanu Andrei *****.

Totodată, potrivit hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.40 din 27.12.1999, conform prevederilor Declarației Universale a Drepturilor Omului (art.17), Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăților fundamentale (art.1 al Protocolului adiţional

nr.1) şi ale Constituției Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la proprietate atât singură, cât şi în asociere cu alții, nimeni nu va fi lipsit în mod arbitrar de proprietatea sa, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă şi prealabilă despăgubire.

Potrivit art.46 alin.(4) din Constituție, bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

Potrivit deciziei Curții Supreme de Justiție nr.4-1ril-5/2019 din 07 februarie 2019 asupra recursului în interesul Legii privind interpretarea şi aplicarea unitară a dispozițiilor legale ce vizează aplicarea măsurii de siguranță sub formă de confiscare specială a mijloacelor de transport, recunoscute ca corpuri delicte sau a contravalorii acestora, în cazul comiterii contravențiilor vamale, prevăzute de art.287 alin.(8), (10) şi (11) din Codul Contravențional şi a infracțiunilor, stipulate la art.248 din Codul Penal, instanța a explicat că la trecerea forțată a corpurilor delicte în proprietatea statului, instanța de judecată urmează să verifice această situație, prin prisma principiilor elaborate de jurisprudența Curții Europene: 1) dacă o aşa imixtiune în dreptul la proprietate este prevăzută de lege; 2) dacă urmăreşte un scop legitim; 3) este necesară într-o societate democratică şi 4) dacă este proporţională cu circumstanţele cauzei, cerinţele generale ale societăţii, coroborate cu cerinţele de a proteja drepturile de proprietate.

Cu toate că în art.106 din Codul Penal nu sunt înserate expres limitele proporționalității confiscării speciale a bunurilor, aceasta nu înseamnă că acest procedeu, care este pe larg utilizat de către Înaltul For European şi oglindit în hotărârile şi deciziile sale, nu trebuie folosit de către judecătorii autohtoni, atunci când au a se pronunţa asupra confiscării bunurilor, fie ele objectum sceleris, instrumentum sceleris sau productum sceleris, mai mult că, potrivit art.7 alin.(8) din Codul de procedură penală, hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori și instanțele de judecată.

În această ordine de idei, urmează de reținut că principiul proporţionalităţii, consacrat expres la art.54 alin.(4) din Constituţia RM, presupune că orice restrângere trebuie stabilită şi aplicată numai în scopul pentru care a fost prevăzută şi în limitele strict necesare, în funcţie de situaţia care o justifică. Dacă nu există dispoziţii legale care să determine limitele proporţionalităţii, problema se soluţionează pornind de la situaţiile şi circumstanţele concrete (de fapt), care trebuie verificate şi apreciate de către autoritatea (instanţa), în faţa căreia se invocă neproporţionalitatea.

În speță, instanța de judecată constată că la înaintarea demersului cu privire la confiscarea specială a vehiculului de model "*****", cu n/î *****, care era condus de cet. Răileanu Andrei ***** la momentul comiterii contravenției prevăzute de art.233 alin.(1) Cod Contravențional, agentul constatator nu a cercetat minuțios circumstanțele cauzei, or, nu a stabilit cu certitudine cui aparține cu drept de proprietate acest mijloc de transport, iar confiscarea în asemenea mod ar constitui o imixtiune în dreptul de proprietate al unei persoane terțe, nu are atribuție la săvârșirea contravenției.

Pe de altă parte, în cazul în care bunul a cărui confiscare se cere, aparține unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării bunului, se confiscă contravaloarea acestuia, fapt ce în speță nici nu a fost solicitat, iar instanța de judecată potrivit principiului contradictorialității, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În acest sens, relevantă este şi jurisprudența CtEDO, potrivit căreia simpla faptă de încălcare a legislației nu este destulă pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de stabilit, dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create (cauza Ismaylov vs Federaţia Rusă din

06.11.2008). Confiscarea nu este o metodă de recompensare a prejudiciului statului, dar ca o măsură de siguranță şi de pedepsire a inculpatului pentru comiterea infracțiunii incriminate, la care instanțele trebuie să țină seama că acesta să nu fie vădit disproporțională față de natura și gravitatea faptei, raportat cu bunul supus confiscării (cauza Bendenoun vs Franţa din 24.02.1994).

Pe cale de consecință, instanța de judecată apreciază că agentul constatator nu a examinat suficient circumstanțele cauzei deduse judecății și prematur a solicitat confiscarea specială a vehiculului de model "*****", cu n/î *****, care era condus de cet. Răileanu Andrei ***** la momentul comiterii contravenției prevăzute de art.233 alin.(1) Cod Contravențional, motiv din care va respinge demersul dat ca fiind neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art.art.34, 233, 452, 460, 462 Cod Contravențional al RM, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Răileanu Andrei ***, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, se recunoaște vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(1) Cod Contravențional al RM.

Se aplică contravenientului Răileanu Andrei ***** în temeiul art.233 alin.(1) Cod Contravențional, sancțiunea contravențională amenda în mărime de 350 unități convenționale, echivalentul a 17 500 lei, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 6 luni, cu calcularea termenului din momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

Se explică contravenientului Răileanu Andrei ***** că potrivit art.34 alin.(3) Cod Contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care contravenientului i se aduce la cunoștință actul cu privire la stabilirea amenzii. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se respinge demersul Inspectoratului Național de Securitate Publică prin care se solicită aplicarea sechestrului pe mijlocul de transport de model "*****", cu n/î ***** și confiscarea acestuia, ca fiind neîntemeiat.

Hotărârea cu drept de atac în ordine recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Vasilisa Muntean**